

ler ikke udsøgte smaa Lønninger. Jeg har nævnt Lønningerne for Maskinlærlinge; for deres Vedkommende er Lønningerne gaaet særlig stærkt tilbage. Glarmesterlærlingene i Aalborg By fik f. Eks. i det første Aar en Løn af 8 Kr., i det andet Aar fik de 12 Kr., i det tredje 16 Kr. og i det fjerde 22 Kr. En Stenhuggerlærling fik i det første Aar 15 Kr., i det andet 18 Kr., i det tredje 23 Kr. og i det fjerde 27 Kr. Vi staar altsaa her overfor Beviser, hvormed det kan godtgøres, at der i Virkeligheden gives Lærlingene gode Lønninger, men vi staar samtidig med Beviser for, at Lærlingene bliver skammelig misbrugt. Jeg tror, at alle tilstedeværende vil forstaa, hvad det vilde sige, naar en Lærling i 1892 kom hjem med en Ugeløn paa 12 Kr.; det var et mægtigt Bidrag til Lærlingens Underhold og til at holde Hjemmet oppe. Saaledes som Forholdene ligger for Tiden — navnlig i Jernindustrien —, maa jeg hævde, at Lærlinge, til de bliver 20 Aar, ligger Forældrene til Byrde.

Jeg har kun ønsket at sige de Par Ord om Lønningerne, idet Forslaget jo er blevet saa grundigt behandlet her. Jeg mener, at man f. Eks. kunde have optaget en Bestemmelse om, at Lærlingelønningerne skulde udgøre en vis Procentdel af Svendenes Lønninger; en saadan Løsning vilde ikke kunne virke krænkende for de Herrer Læremestre og Fabrikanter.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Jeg har faaet det Indtryk af Forhandlingerne her, at der i det høje Ting er et udbredt Ønske om, at denne Sag gennemføres nu, og dette Indtryk falder sammen med det, jeg har faaet af de mange Henvendelser, som er rettede til mig baade fra Haandværkere, industridrivende og Handelsfolk. Selvfølgelig har der været adskillige Bestemmelser, som disse ikke rigtig har syntes om, men mange af dem har dog erkendt, at det var naturligt og i Tidens Aand, at de maatte belave sig paa at modtage saadanne Bestemmelser, og derfor ønsker de Loven gennemført, for at man kan indhøste de Erfaringer, som dens Administration vil give Anledning til. Det skulde glæde mig, om det høje Ting trods forskellige Udtalelser, som er faldet

her, kunde beslutte sig til at gennemføre Lovforslaget endnu i denne Samling.

Det ærede 10de Medlem for 6te Kreds (Thomas Larsen) anbefalede jo Lovforslaget, saaledes som det foreligger. Det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Peder Hedebo) havde derimod i Overensstemmelse med sine Meningsfæller i Folketinget adskillige Indvendinger at gøre, men i Virkeligheden lyste der ogsaa ud af dette ærede Medlems Udtalelser den Opfattelse, at Lovforslaget indeholder mange og betydelige Fremskridt. Dette kan efter min Mening heller ikke benægtes, og det kan omvendt heller ikke, mener jeg, fra Arbejdsgivernes Side benægtes, at de indeholdes i en saadan Form, at der kan arbejdes praktisk efter denne Lov, idet der i høj Grad er taget Hensyn til Læremestrenes berettigede Interesser. Det er nemlig en uhyre Misforstaaelse, at man fremmer Lærlingenes Sag ved at gaa Læremestrene for nær, det er tværtimod aldeles nødvendigt, at Læremesteren har en Følelse af, at Lovens Bestemmelser er af en saadan Natur, at han med Tryghed kan gaa i Gang med den betydelige Opgave, der ligger for den gode og interesserede Læremester. Det ærede Medlem rejste de forskellige Stridsspørgsmaal, som jeg omtalte i mine indledende Bemærkninger, men jeg skal ikke komme videre ind derpaa, da en fortsat Debat om disse Spørgsmaal mellem det ærede Medlem og mig ikke vil føre til noget Resultat. Kun skal jeg ligesom det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Lange) gøre den Bemærkning til det ærede Medlem, at det er en Misforstaaelse, at den Bestemmelse, der staar i Lovforslaget om Arbejdsanvisningskontorerne, kun gælder for København og Frederiksberg. Jeg tænker mig, at det ærede Medlem kom til at sige det, fordi han specielt havde Magistratsvirksomheden i Tanker, ikke fordi det ikke var det ærede Medlem præsent, at Bestemmelsen i Virkeligheden gælder for alle Arbejdsanvisningskontorer. Den gælder for det bestemte Omraade, som er udtrykt i Loven, og til det ærede 8de Medlem for 2den Kreds, som udtalte sig mod Bestemmelsen som Helhed, vil jeg gerne sige, at naar det i et vist Omfang er disse Bestyrelser, som for et begrænset Omraade har med Lær-